ਨੰਬਰ ੧੪੦

ਸਚਾ ਰਾਹ

ਜਿਸਨੂੰ
ਖ਼ਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਪੰਥ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ

ਵਜ਼ੀਰ ਹਿੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ
ਭਾਈ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਯਤਨ
ਨਾਲ ਛਪਵਾਯਾ।

ਤੀਜੀ ਵੇਰ ੧੦੦੦ ਭੇਟਾ)।

ਪੈਹਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ

ਧਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸਟ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਥੋਂ ਬੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ। ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਉੱਤਮ ਢੰਗ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਗੁਟਕਿਆਂ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕੰਮ ਖਾਲਸਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸੈਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅੱਜਤੀਕ ੨੧੬ ਪੁਸਤਕ ਛਪ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਬਹੁਤ ਹੋਯਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾਵਖਰਾ ਸੂਚੀ ਪਤ੍ਰ ਮੰਗਾ ਕੇ ਦੇਖੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਡਾਢੀ ਮਿਠੀ ਤੇ ਮਨ ਮੋਹਨ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇ, ਤਾਂਸਾਰੇ ਮੰਗਾਕੇ ਪੜ੍ਹੇਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂਰਹੀਦਾ। ਦੁਕਾਨ ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ੨੦) ਸੈਂਕੜਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਿਤੀਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਫਤ ਵੰਡਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ੧) ਦੀ ਲਾਗਤ ਥੋਂ ਵਧ ਮੰਗਾਵਣ ਤਾਂ ਕਰੀਬਨ ਲਾਗਤ ਪਰਅਰਥਾਤ ੨੫)ਕਮਿਸ਼ਨਦਿਤੇਜਾਂਦੇਹਨਜੋਪੁਰਖ ਸੁਸੈਟੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ।) ਮਹੀਨਾ ਦੇਣਾ ਪਊ, ਅਰ ਕੈਦਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਟ੍ਰੈਕਟ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠਿਆਂ ਮੁਫ਼ਤ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਇਸਸੁਸੈਟੀਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹਰੇਕ ਸਿਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ॥

ਲੇਖਕ–ਸਕਤ੍ਰਖਾਲਸਾਟ੍ਰੈਕਟਸੁਸੈਟੀ ਅੰਮਰਤਸਰ

ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੇ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਕ ਸਮੇ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ, ਅਰ ਦੂਰ ਦੁਰੇਡੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸਿਖ ਅਪਨੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਮੁਰਾਦਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਕੰਨੀਂ ਇਹ ਪਈ ਕਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ! ਅਸੀ ਆਪ ਦੇ ਪਿਤਾਮਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦੇਵ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਸੀ ਅਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰ ਕੁਝ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੀਏ। ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਬ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਰੋਜ ਸਵੇਰੇ

ਕੀਤਾ ਕਰੋ, ਸੰਝ ਨੂੰ ਰਹੁਰਾਸ ਤੇ ਰਾਤ੍ਰ ਨੂੰਸੋਹਲਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ। ਸੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਮੁਦਤਾਂ ਹੋਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀ ਇਹੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ, ਤੇ ਆਏ ਗਏ ਗ਼੍ਰੀਬ ਲੋੜਵੰਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ। ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਅਸੀ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਅਜ ਤਕ ਇਹੋ ਕਰਦੇ ਰਹੇਹਾਂ, ਪਰ ਕੀ ਕਹੀਏ ਮੂੰਹ ਨਿਕਾ ਹੈ, ਗਲ ਕਰਨੋਂ ਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਬਕ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਡਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਰ ਅਪਨਾਮਨੋਰਥ ਖੁਲਾਸਾਹੋਕੇ ਕਹੋ ਦਿਓ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਬਿਨੈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂ ਸੇਵਾ ਬੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਮਨ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ। ਅਸੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂਕਿ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਹੀਅਕਾਰਥ ਹੋਇਆ ਖਬਰੇ ਕੀ ਭੁਲ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਐਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠ ਵੇਲੇਬੀ ਹਰਿਆਰ ਪਸੂ ਵਾਂਙ ਮਨ ਦੌੜਿਆ ਹੀ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਲ

ਟਿਕਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ।ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ਤੇ ਅਪਨੇਦਰੋਂ ਘਰੋਂ ਦਾਤ ਬਖ਼ਸ਼ੋ,ਜੋ ਇਹ ਅਮੋੜਬੀ ਕਿਸੇਤਰਾਂ ਕਾਬੂ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਰ ਅਸੀ ਇਸਦੇ ਟਿਕਾਉਦਾ ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਬੀ ਦੇਖ ਲਵੀਏ।

ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲ ਤਕਿਆ,ਅਰਇਉਂ ਪੁਛਣ ਲਗੇ:ਭਲੇ ਪੁਰਖੋ ! ਇਹ ਦਸੋ ਕਿ ਜਦ ਪਹਲੇ ਆਪ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅਮਰਦੇਵ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਸਾਓ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਨ ਦਾ ਖੜੋਨਾ ਤੇ ਨਾ ਖੜੋਨਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਸਮਝਦੇ ਸਾਓ, ਕਿ ਤੁਸੀ ਅਰ ਮਨ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਅਰ ਇਹ ਗਲ ਕਦੇ ਲਖਦੇ ਸਾਉ? ਕਿ ਮਨ ਦੇ ਟਿਕਣੇ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਬੋਲੇ-ਪਾਤਸ਼ਾਹ! ਉਸਵੇਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਓਦੋਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਆਗਏ ਸਾਂ,ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਕੇ ਚਾ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀ ਬੀ ਕੁਝ ਪੁਛ ਲਵੀਏ। ਪਰ ਇਹ ਨਾਂ ਆਹੁੜੇ ਕਿ ਕੀ ਪੁਛੀਏ,ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾ-ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪਰ ਬੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ। ਚਿਤ ਵਿਚ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਕਿਇਹ ਜਗਤ ਦੇ ਗੁਰੂ ਹਨ,

ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਗੇ ਭਲਾਹੀ ਕਰਨ ਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਆਪ ਤਾਂ ਸਭ ਗਲ ਦੀ ਸੋਝੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸੋ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਅਸਾਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਭਾਗ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ–ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਨੀ ਹਾਨੀ ਦੀ ਖਬਰ ਬੀ ਨਾ ਹੋਈ,ਅਪਨਾਘਾਟਾਅਪਨੇਔਗਣ ਬੀ ਨਾ ਦਿਸੇ?

ਸਿਖ–ਜੀ ਔਗੁਣ ਤਾਂ ਦਿਸ ਪਏ, ਦਿਸੇ ਹੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਗੁਰੂ ਜੀ–ਫੇਰ ਇੰਨਾਂ ਲਾਭ ਬਾਣੀ ਨੇ ਥੋੜਾ ਪੁਚਾਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਨੇ ਘਾਟੇ ਦੀ ਖਬਰ ਪੈ ਗਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੋਰਾਂ ਨੇਸੰਨ੍ਹ ਲਾਈ ਸੀ,ਤੁਸੀ ਸੁਤੇ ਪਏਸੀ, ਜੇ ਸੁਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਚੋਰ ਲੁਟ ਲੈ ਜਾਂਦੇ, ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਬੀ ਨਾਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਕੀ ਵਰਤ ਗਿਆ। ਜਦ ਜਾਗਦੇ ਫੇਰ ਵੇਖਦੇ, ਹਥ ਮਲਦੇ, ਬੁਲ ਟੁਕਦੇ ਤੇ ਪਛ-ਤਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਫੇਰ–

'ਹੁਣ ਸੁਣੀਐਂਕਿਆਰੂਆਇਆ'ਵਾਲੀਗਲ ਹੁੰਦੀ। ਸੁਕਰ ਕਰੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਦਾ ਅਰ ਸਚੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਲੇ ਜਗਾ ਦਿਤਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਠੀਕ ਦਸ਼ਾ

ਓਹ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰਖ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ—
'ਆਗ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਸੋਵਹਿ'

ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਗ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਅਰ ਬਾਣੀ ਨੇ ਦਸ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਨੂੰ ਅਗਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਛੇਲਾਹੇ ਜੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

ਇਹ ਸਣਕੇ ਸਿਖ ਬੇ ਵਸੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਖਾਂ ਜਲ ਪੂਰਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਰ ਗੁਰਸਾਹਿਬਜੀਦੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਢੈ ਪਏ।ਸਤਗੁਰਾਂ ਨੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਕੇ ਉਠਾਇਆ, ਅਰ ਸਮਝਾਇਆ, ਕਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਇਹੋ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ਕਿ ਪਹਲੋਂ ਖਬਰ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋ ਜਾਣੀ ਇਕ ਭਾਰੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਵਕਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੀਵ ਉਸ ਗਲ ਦਾ ਉਪਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਾ ਤਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਜਿਤਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕਸਰ ਹੁਦੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਖਬਰ ਰਖਣੇ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਲੈ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀਂਦੋਂ ਜਗਾ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਅਰ ਦਸ ਦਿਤਾ ਹੈਕਿ ਲੋਕਾਂਦੇ ਵੈਰੀ ਤਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵੈਰੀ

ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀ ਸਜਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਪਨਾ ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮਹਾਂ ਚਚਲ ਹੈ ਅਰ ਚੰਚਲਤਾਈਆਂ ਕਰ ੨ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਸ਼ਤਰੂ ਦੀ ਖਬਰ ਲਗਣੀ ਮਹਾਂ ਕਠਨ ਗਲ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬਾਣੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ ਪਾਜ ਉਘੇੜ ਦਿਤਾ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਸਜਨ ਬਣ੨ ਬੈਠਦਾ ਸੀ.ਸੋ ਵਿਸਾਹ ਘਾਤੀ ਹੈ। ਪਾਪਾਂ ਵੇਲੇ, ਠਗੀਆਂ ਵੇਲੇ ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹੈਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਲੇ, ਸਚੀ ਖਟੀ ਤੇ ਲਾਹੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਡਡੂ ਵਾਂਙ ਟਪੋ-ਸੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਤਰਾਂ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇਪੈਦਾ ਕਰੂ। ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਬਨੂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਖੀਂ ਘਟਾ ਪਾਕੇ ਅਰ ਸੋਹਣੇ ਸੋਹਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਖਡੌਣੇ ਅਗੇ ਰਖ ੨ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂ ਉਕਾਊ, ਕਿ ਇਕ ਪਲ ਨ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕੇ। ਪਰ ਫੇਰ ਬਾਨੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖੋ, ਜਿਸ ਦਿਲ ਨੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਬਾਣੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਇਆ ਸਗੋਂ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੋਕੇ ਐਸੇ

ਹੀਲੇ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਉਮਰਾ ਦੇ ਝਗੜੇ ਤੇ ਵ੍ਰਿਹਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਬਖੇੜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਗੇ ਲਿਆ ੨ ਕੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ੨ ਸ਼ਤ੍ਰਤਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਐਸੇ ਖੋਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਘਾਤੀ ਵੈਰੀ ਦੀ ਖਚਰ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਪਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਣੀ ਨੇ ਦਸ ਦਿਤਾ, ਪਰ, ਦਸ ਦਿਤਾ। ਬਾਣੀਨੇ ਹੰਸ ਵਾਂਙੂ ਦੁਧ ਪਾਂਣੀ ਅਡ ਅਡ ਕਰਕੇ ਰਖ ਦਿਤਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਮਨ ਵੈਰੀ ਪੁਰਫਤੇ ਪਾਉਣੀ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਹੈ।

"ਮਨ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤ"

ਸੋ ਯਤਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਪਰ ਫ਼ਤੇ ਪਾਓ। ਬਸ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸਿਧ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਕਰਨੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।

ਸਿਖ–ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਧੰਨ ਹੋ ਆਪ। ਆਪਦੀ ਰਸਨਾਂ ਤੋਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਈਏ, ਅਸੀ ਬੜੇ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਬੜੇ ਕ੍ਰਿਤਘਨ ਹਾਂ। ਅਸਾਂ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਸਗੋਂ ਉਲਟਾ ਉਲਾਂਭਾ ਲੈਕੇ ਆਏ ਅਸੀ ਮੂੰਹ ਦੇਣ ਜੋਗੇ ਨਹੀ। ਪਰ ਧੰਨ ਹੋ ਆਪ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਨੇਹਿਤ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਅਰ ਸਾਡੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲ ਦਿਤੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਗਲੋਂ ਬੀ ਸ਼ਰਮ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪ

ਪਾਸੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਗੀਏ।

ਗੁਰੂ ਜੀ-ਜੋ ਕੁਝ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

'ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬਖਸ਼ੇ
ਫਿਰ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ'

ਉਹ ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਸੋ ਰਲਮਿਲ ਛਕੋ ਤੇ ਆਨਦ ਕਰੋ।

ਤੁਸੀ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈ ਹੋ
ਗੁਰਦੀ ਬਾਣੀ ਕਵਾਇ ਪੈਹਨਾਈਓ।

ਪਰ ਉਤਾਉਲੇ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਕਿਉਂਕਿ

'ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ
ਕਾਲਾਹੋਆ ਸਿਆਹੁ"

ਮਨ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਪੁਰ ਤੋਰੋ ਅਤ ਕਾਹਲੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀ ਅਪਣਾ ਨਿਤਨੇਮ ਪੂਰਾ ਕਰੀ ਚਲੋ, ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੰਭਾਲ ਲਏਗਾ। ਉਤਾਉਲੇ ਹੋਕੇ ਕਈ ਲੋਕ ਠਗਾਂ ਦੇ ਹਥ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,ਅਰਦੀਨਦੁਨੀਆਂ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ 'ਇਸ ਰਸਤੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਬਟਾਊ' ਉਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੰਗਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਪਰ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤ ਕਿਸੇ ਭੈ ਜਾਂ ਲਾਲਚ ਕਰਕੇ

ਨਾ ਡੋਲਨੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਜਲ ਤੇ ਅਪੜਦੇ ਹਨ।
ਵੇਖੋਬਾਣੀਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਤਰੂਦਾ ਪਤਾ ਦਿਤਾ,ਅਰ
ਉਸ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕਿ ਤੁਸੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੰਡ ਸਮ-
ਝਦੇ ਰਹੇ ਅਰ ਰਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।
ਫੇਰ ਬੀ ਐਸੀ ਤਾਕਤਵਰ ਵਸਤੂਇਹ ਨਿਕਲੀ
ਕਿ ਜਿਨ ਸਚ ਝੂਠ ਨਿਤਾਰ ਦਿਤਾ। ਹੁਣ ਇਸੇ
ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਹਿਤ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ। ਬਾਣੀ ਨੂੰ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਸਮਝਿਆ ਕਰੋ,

'ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ'

ਗੁਰੂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਤੇ ਪਜਾਰਾ
ਜਦ ਘਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਇਕਾਂਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਓਪਰੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਰਹਣ ਦੇਂਦੇ ਸੋ ਜਦ
ਤੁਸੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇਹੋ,ਮਾਨੋ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ
ਆਇਆ ਹੈ,ਗੁਰੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਪਜਾਰਾ ਹੈ,
ਉਸਵੇਲੇ ਓਪਰੇ ਦਾ ਅੰਦਰ ਕੀ ਕੰਮ,ਤਾਂਤੇ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਫੁਰਨਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ,
ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ,ਅਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀਦਾ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ,ਤਦ ਕਿਉਂ ਓਪਰੇ ਫੁਰਨਤੇ
ਸੋਚਾਂ ਫੁਰਨ ਜੇ ਮਨ ਦੌੜੇ ਤਦ ਸਮਝਾਓ ਅਰ
ਅਪਨੇ ਹਿਤ ਨੂੰ ਨਾ ਛਡੋ। ਐਸਾ ਕਰਨੇ ਨਾਲ

ਬਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਤ ਦਾ ਗੁਣ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ

'ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੇ'

ਗੱਲ ਕੀ ਜਦ ਬਾਂਣੀ ਰਸ ਦਾਇਕ ਹੋਜਾਇਗੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਕ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਫੇਰ ਬਾਣੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਛੁਟੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਬੜੇ ੨ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਸੀ ਬੀ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਬਾਣੀ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਜਿਉਂ ੨ ਯਤਨ ਕਰੋਗੇ ਸਮਝ ਵਧੇਗੀ ਬਾਣੀਦਾ ਪਹਲਾ ਅਭਯਾਸ, ਦੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤੀਜਾ ਭਾਵ ਸਮਝਣਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਬਾਣੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣੇ ਦੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਰੋਗ। ਜਿਉਂ ੨ ਮੰਨੋਗੇ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ। ਫੇਰ ਸਦਗਤੀ ਦੂਰਨਹੀ ਰਹ ਜਾਇਗੀ।

ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮਾਨੈ
ਪਰਖਤ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ।

ਭਾਵਿਹ ਕਿ ਜਦ ਬਾਣੀ ਦੇ ਕਹੇ ਪਰ ਤੁਰੋਗੇ ਬਾਣੀ ਪਰਖਤ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀ ਪਰਖਤਉਸ ਦਾ ਕਰਤਵ ਵੇਖੋ ਗੇ, ਬਸ ਫੇਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ

ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸੌਰ ਜਾਏ ਗਾ। ਜੇ ਇਕ ਸਟ ਨਾਲ ਛੋਨੇ ਵਿਚੋਂ ਚਾਵਲ ਕਢਨੇ ਲੋੜੇ ਤਾਂ ਚਾਵਲ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹਾਂ ਨਿਕਲਨੇ।

ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਸਿਖ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ,ਫੇਰ ਚਿਰ ਤੀਕ ਦੰਡ ਵਤ ਪਏ ਰਹੇ। ਫੇਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਹਕੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੀ ਆਗਜਾ ਪਾਕੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਅਰ ਸੇਵਾ ਬੀ ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਧਨੋਂ ਨਿਬਾਹੁੰਦੇ ਰਹੇ।ਅਪਨਾ ਵਿਹਾਰ ਕਾਰ ਬੀ ਸਫਾ-ਈ ਨਾਲ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਨੇ ਅੰਤਸਕਰਨ ਸੁਧ ਕਰ ਦਿਤੇ ਬਸ ਸੁਧ ਹੋਣੇ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ, ਘਟ ੨ ਦੇ ਵਾਸੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਰ ਕਲਜਾਨ ਹੋ ਗਈ।

ਪਜਾਰੇ ਪਾਠਕੋ!

ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਵਾਰਤਾ ਕੈਸੀ ਅਸਚਰਜ ਸਿਖਜਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲੀਹੈ!ਅਜਕਲ ਸਮਾਂਕਿਸੇਤਰਾਂ ਦਾ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ. ਵਿਚ ਤਾਂ ਧੋਖੇ ਵਧੇ ਹੀ ਸਨ,ਧੋਖੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮਾਰਥ ਦੇ ਨਾਕੇ ਬੀ ਰੋਕ ਲਏ ਹਨ। ਕਈ ਸਾਧੂ ਦੇਖਣ

ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਨੀ ਪੜਨੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਸਮਾਧੀਆਂ ਵਿਚ ਲਾਉਂਦੇ ਤੇ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਘੂੰ ਘੂੰ ਵਿਚ ਫਸਾਉਂਦੇ ਤੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਮਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜੜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਲੋਕ ਵਿਚਾਰੇ ਭੋਲੇ ਕਹੋ, ਜਾਂ ਉਤਾਵਲੇ ਕਹੋ, ਇਹੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੇ ਅਸੀ ਝਟ ਪਟ ਯੋਗੀ ਤੇ ਗਜਾਨੀ ਹੋਜਾਈਏ ਅੰਤਸ਼ਕਰਨਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਨੂੰ ਧੋਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਅਪਨੇ ਆਪ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸੰਸਾਰਕ ਫਸੌਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਲ ਨਹੀਂ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਤ ਸੰਨ੍ਹਾਂ ਬੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸਮਾਧੀ ਬੀ ਲਾ ਬੈਠੀਏ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਧਰਮ ਲੁਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਨੇਰਾ ਛਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੁਰਨੇ ਵਾਲੇ ਪਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਉਹੋ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਗਾਡੀ ਰਸਤੇ" ਤੁਰਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਗਾਡੀ ਰਸਤੇ ਤੁਰੋ। ਨਾ ਭੁਲੋ ਨਾ ਭਟਕੋ ਨਾ ਡਿਗੋ ਨਾ ਸਟ ਲਗੇ। ਪਕ ਨਿਸਚਾ ਰਖੋ ਕਿ ਜੋ ਬਾਂਣੀ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਕਰੇ ਉਹ ਪਖੰਡੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਬਾਣੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸਾਰਾ ਪਰਮਾ-ਰਥ ਸਿਧ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਉਥੇ

ਚੋੜ। ਇਸ ਰਸਤੇ ਤੁਰੋ। ਭੰਬਲ ਭੂਸੇਨਾ ਖ ਓ, ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਨਾ ਪਵੋ, ਮਨ ਦੀ ਏਕਾਗ੍ਰਤਾਸਮਾਧੀ ਨਾਂਮ,ਗਿਆਨ ਮਸਤੀ ਜੋ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਬਾਣੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਰੁਤ ਸਿਰ ਅਰ ਸਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀ ਛੇਤੀ ਨਾਲਲਭਕੇ ਲੂਹੇ ਵਾਂਙ ਪਸਾਰੀ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਸੀ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨਾਲ ਧੋਖਾਕਰਦੇ ਹੋ।ਦਸਣੇਵਾਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾਹੈ। ਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਬਾਣੀ ਪੜਨੇ ਵਾਲਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨਾਲ ਜੋ ਛਲ ਅਸੀਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਮਝਣੇ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਛਲ ਪਰਖਣੇ ਲਈ ਬਾਣੀ ਤੋਂ ਘਸਵਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਝੂਠੇ ਸਾਧਦੀ ਪਰਖ ਦਸਦੀ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਝੂਠੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਖੋਲਦੀ ਹੈ,ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਗਲ ਨੂੰ ਡੰਕੇ ਦੀ ਚੋਟ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀ। ਬਾਣੀ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਦੀਵਾ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਠਗਾਂ ਦੇ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣੇ ਦਾ ਆਗੂਹੈ ਬਾਣੀ ਭਵ ਸਾਗਰ ਦਾ ਜਹਾਜ ਹੈ। ਬਾਣੀਐਸਾ ਦਾਰੂ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਫੈਦੇ ਦੀ ਥਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਬਾਣੀ ਰੂੰ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਹੈ,

ਜਿਸ ਪਰ ਡਿਗਣੇ ਤੇ ਸਟ ਪੇਟ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਬਾਣੀ ਪਰਵਿਰਤੀ ਵਿਚ ਪਰਮਾਰਥ ਸਿਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਪਰਮਾਰਥਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿਆਂਨ ਵਿਚ ਸਾਂਭ ਰਖਦੀ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਗ੍ਰਹਸਤਵਿਚ ਨਿਰਬਾਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਿਖਾਲਦੀ ਹੈ।ਬਾਣੀਟਬਰਾਂਵਿਚ ਫੋਟਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ, ਮੰਦ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਲਦੀ। ਸਿਰ ਨੂੰ ਸੂਦਾ ਤੇ ਪਾਗਲ ਪਨਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਬਾਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਹੈ।ਬਾਣੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹਥ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੋਕਾ ਹੈ, ਬਾਣੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮੁਨੀਬ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਜਿਹਾ ਸਚਾ ਸਹਾਈ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

॥ ਇਤਿ ॥

ਨਵੰਬਰ ੧੯੦੨